

Живописиста на Долорес, от първото си появяване до последните работи, ме вълнува по особен начин и по причини, които в определен смисъл имат и лични основания.

Този, който познава светлата импресионистична живопис на Дило Дилов, не може да не направи някаква връзка с движението и развитието на Долорес. Но при всички случаи – Бащата е родил един нов художник, който носи живописното начало като своя неповторима същност, в която живота на цвета е началото и края на картината като психологическа и пространствена среда. При цялата относителност и хаоса на съвременните артистични мерки има нещо, което по особен начин към качеството на картината прибавя особеното качество на живописния талант. Става дума за онази живопис, която наричаме ЖИВОПИСНА, за онази живопис, в която стихията на цвета покрива възможностите на другите изразни средства, за онази живопис, която превръща картината в дом на цвета, на неговата магнетична сила и мощ.

Дали ще тръгне от природата или от привидностите на предметния свят – всичко при Долорес носи напрежението и високите градуси на истинското творческо неспокойствие и като преживяване, и като пластичен израз.

Спонтанен и чувствителен талант – Долорес Делова не рисува, не изгражда в традиционния смисъл, а живее картината, така както се живее живият свят. Една живопис, което носи живота в себе си.

Във време в което амбициите изпреварват артистичното възпитание, а рекламата – истинската проява, живописиста на Долорес ни напомня не само колко е дълбок и красив светът на чистата живопис, но и колко много е нужна и необходима на истинското изкуство – човешката искреност!

20.V.1997

Светлин Русев

Галерия “АРЕНА”